

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 10. december 2014
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Ketilbjørn Hertz
Sagsnr.: 2014-0037-0087
Dok.: 1376192

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1 vedrørende forslag til ændring af straffeloven og lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Samfundstjeneste m.v.) (L 50), som Folketingets Retsudvalg har stillet justitsministeren den 11. november 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Mette Frederiksen

/

Christian Hestehaven

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til ændring af straffeloven og lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Samfundstjeneste m.v.) (L 50):

”Vil ministeren monitorere, at en afskaffelse af betinget straf uden straffastsættelse som tiltænkt ikke får en afsmittende effekt i skærpende retning ved gentagelseskriminalitet efter en betinget dom, som i dag ikke ville indebære straffastsættelse, eller vil ministeren på anden måde sikre denne intention?”

Svar:

1. Det foreslås at afskaffe muligheden for at idømme betinget dom uden straffastsættelse. Som det fremgår af pkt. 2.2.3 og 2.2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger, er begrundelsen for forslaget om at afskaffe muligheden for at idømme betinget dom uden straffastsættelse bl.a., at den fængselsstraf, som kan blive udløst helt eller delvis, hvis domfældte ikke overholder vilkårene i en betinget dom, er et så væsentligt led i den samlede sanktion, at domfældte bør kende længden heraf.

Hertil kommer, at det er den ret, der afgør skyldsspørgsmål, som bl.a. gennem den umiddelbare bevisførelse for den dømmende ret har det bedste kendskab til såvel lovovertrædelsen som gerningsmandens forhold før og efter gerningen frem til domstidspunktet. Det er derfor også den dømmende ret, som med størst legitimitet kan fastsætte ikke alene vilkårene i den betingede dom, men også længden af den fængselsstraf, som gøres betinget.

2. Det fremgår udtrykkeligt af såvel de almindelige bemærkninger (pkt. 2.2.3) som bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2 (ændring af straffelovens § 56), at det *ikke* er tilsiget, at afskaffelsen af muligheden for at idømme betinget dom uden straffastsættelse skal få nogen afsmittende virkning i skærpende retning ved gentagen kriminalitet efter en betinget dom, som i dag ville være uden straffastsættelse, men hvor der efter forslaget fremover vil skulle udmåles en straf i den betingede dom.

I lyset af den tydelige anvisning i bemærkningerne, og idet strafudmålingen i hver enkelt sag vil bero på rettens konkrete vurdering af oplysningerne i sagen, mener jeg ikke, at det er relevant at foretage en egentlig monitoring, hvor man løbende følger strafudmålingen i de enkelte sager af den omhandlede karakter.

Hertil kommer, at en sådan monitorering af strafudmålingen ville være meget ressourcekrævende, fordi det ville være nødvendigt, at man i alle typer af straffesager, hvor en person blev dømt for ny kriminalitet efter en betinget dom, konkret skulle foretage en vurdering af strafudmålingen i både den tidligere sag og den nye sag efter både de tidligere regler og de nye regler.

Hvis lovforslaget vedtages, vil jeg imidlertid anmode Rigsadvokaten om at sikre, at anklagemyndigheden i forbindelse med nedlæggelse af sin strafpåstand er opmærksom på, at der med afskaffelsen af muligheden for at idømme betinget dom uden straffastsættelse ikke er tilsigtet en skærpelse af straffen ved gentagen kriminalitet efter en betinget dom, som i dag ikke ville indebære straffastsættelse.